

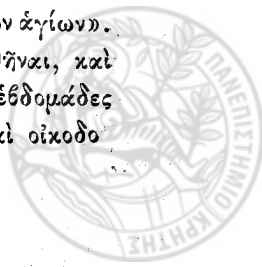

§ 8. "Ότι συνετελέσθη ό υπό των προφητών όρισθεις χρόνος, ότι αι προφητεiai επληρώθησαν, και ότι πάντα τα σημεια μαρτυροει την ελευσιν του Μεσσιου.

Ό προφήτης Δανιηλ όριζει ακριβώς τον χρόνον της ελεύσεως του Σωτήρος προαναγγέλλων την κατάπαυσιν του προφητικού λόγου· την ελευσιν του προδρόμου· την κατάπαυσιν της παλαιάς λατρείας, της θυσίας και της σπονδής· την βεβήλωσιν του Ίεροϋ και την ερήμωσιν της Ίουδαίας. Ίδου οι λόγοι του προφήτου.

«Έβδομήκοντα εβδομάδες συνετήθησαν επί τον λαόν σου Ίσραήλ, και επί την πόλιν την άγιαν σου, του συνετελεσαι άμαρτιαν, και του σφραγισαι (θρασιν) άμαρτίας, και απαλειψαι τας ανομίας, και του εξιλάσασθαι άδικίας, και του άγαγειν δικαιοσύνην αιώνιον· και του σφραγισαι θρασιν, και προφήτην, και του χρισαι άγιον άγιον».

«Και γνώση και συνήσεις από εξόδου λόγου του αποκριθηναι, και του οικοδομησαι Ίερουσαλήμ, εως Χριστου ήγουμένου εβδομάδες ηεπτά, και εβδομάδες εξήκοντα δύο· και επιστρέψει, και οικοδο-

»μηθήσεται πλατεῖα καὶ περίτειχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί». (Δανιήλ θ'. 24—25).

«Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἔλθειν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἢ μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην». (Μαλχ. Δ. 4—5).

«Καὶ μετὰ τὰς ἐβδομάδας τὰς ἐξήκοντα δύο, ἐξολοθρευθήσεται ἡχρῖσμα καὶ κρῖμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον ἡδιαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγομένῳ τῷ ἐρχομένῳ, καὶ ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει ἀφανισμοῖς. Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἐβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἐβδομάδος καταπαύσει θυσιασιήριον καὶ θυσίαν, καὶ ἕως ἡπτερυγίου ἀπὸ ἀφανισμοῦ καὶ ἕως συντελείας καὶ σπουδῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμοῦ, καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἐβδομάς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἐβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ πάλιν τὸ ἱερόν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται, καὶ ἕως τῆς συντελείας ἡκαιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν». (Δανιήλ θ' 26—27).

Ἑρμηνεία τῶν 70 ἐβδομάδων.

Αἱ 70 ἐβδομάδες ἀριθμοῦσιν ἔτη 490· διότι κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν αἱ ἡμέραι τῶν ἐβδομάδων λογίζονται ἔτη· ὥστε μετὰ τοσαῦτα ἔτη ἔδει νὰ πληρωθῶσιν ἀπασαι αἱ προφητεῖαι, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν Χριστόν. Κατὰ τὸν Δανιήλ ἀπὸ τῆς ἀδείας τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος περὶ οἰκοδομίας Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἐβδομάδες ἐξήκοντα δύο, ἦτοι ἔτη 483· ὥστε κατὰ ταῦτα ὁ Χριστὸς θὰ ἐνεφανίζετο ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων μετὰ 483 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀδείας περὶ οἰκοδομίας Ἱερουσαλήμ. Τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἐστὶ τὸ 20 ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος. Τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 299—300 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης. Ὁ Λουκᾶς ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν 30 ἀρχόμενος, ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ βάπτισμα ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος. Τὸ ἔτος τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 780—781 ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ρώμης· ὥστε ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος μέχρι τῆς ἐμφανίσεως ἔτη 781—299—482 προστιθεμένων καὶ τριῶν ἐτῶν τῶν μέχρι τῆς σταυρώσεως τοῦ Σωτῆρος ἔχομεν ἔτη 485· ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀντιστοιχεῖ πρὸς

τὰς 69 $\frac{1}{2}$ εβδομάδας περίπου, καθ' ἃς ἔμελλε κατὰ τὸν Προφήτην Δανιὴλ νὰ ἐκκοπῇ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ καταπαύσῃσιν θυσία καὶ προσφορά κτλ. ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Αἱ 70 ἐβδομάδες αἱ συντηθηῖσαι τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸν Δανιὴλ εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἔμελλε νὰ ἐκκοπῇ ὁ Χριστὸς κτλ. δεικνύονται ἀκριβῶς ὀρίζουσαι τὸν χρόνον τῆς σταυρώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ δι' ὑπολογισμῶν ἐπὶ μαρτυριῶν ἐξωτερικῶν ἱστορικῶν στηριζομένων. Τὸ 23 ἔτος τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος συμπύπτει μὲ τὸ δευτέρον ἔτος τῆς 81 Ὀλυμπιάδος, ἦτοι μὲ τὸ ἔτος 326 ἀπὸ τῆς ἀ. Ὀλυμπιάδος, ἐπεὶδὴ ὁμοῦ τὸ 23 ἔτος τῶν Ὀλυμπιάδων συμπύπτει μὲ τὸ ἀ. ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης 326-23=303 ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἀφαιρουμένων καὶ τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 23 μέχρι τοῦ 20 μῆπω συμπεπληρωμένου ἔτους τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ἀρταξέρξου ἔχομεν ἔτη 299-300 ὥστε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξεδόθη τὸ διάταγμα περὶ οἰκοδομίας Ἱεροσολύμων. Ἐπίσης ἔχομεν ἱστορικὴν τινα μαρτυρίαν τοῦ Φλέγοντος, ὅστις λέγει ὅτι κατὰ τὴν 202 Ὀλυμπιάδα ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον καὶ νύξ ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέραι ἐν οὐρανῷ φανῆναι (1) σεισμός (2) τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν τὰ πολλὰ Νικαίαις κατεστρέψατο. Ἡ 202 Ὀλυμπιάς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 785 ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης· διότι 808-23=785 ὅπερ ἐστὶ τὸ ἔτος τῆς σταυρώσεως τοῦ Κυρίου· ἀπὸ δὲ τοῦ 300οῦ ἔτους τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος μέχρι τοῦ ἔτους τῆς σταυρώσεως, ἔτη 485 ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν ἀκρίβειαν τῆς προφητείας τῶν 70 ἐβδομάδων τοῦ Δανιὴλ, ὅτι κατὰ τὸ ἡμισυ τῆς 70 ἐβδομάδος ἔμελλε νὰ ἐκκοπῇ ὁ Χριστὸς, ὅπερ ἐπράκειτο νὰ ἀποδείξωμεν.

Συμφωνία τῆς προφητείας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν χρονολογίαν.

α'.) Κατὰ τὸν Προφ. Δανιὴλ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν τειχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ μέχρι πληρώσεως τῶν προφητειῶν ἐβδομάδες ἐβδομήκοντα ἢ $70 \times 7 =$ ἔτη 490.

β'.) Τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος εἶναι τὸ εἰκοστὸν τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου.

(1) Ματθ. κζ'. 45 Λουκ. κγ'. 44. Μαρκ. ιε' 33.

(2) Ματθ. κζ. 51-53 Λουκ. κγ. 45 Μαρκ. ιε. 38.

γ') Τὸ εἰκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου συμπίπτει τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς 81 Ὀλυμπιάδος, ἦτοι τῷ 326 ω ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.

δ.) Τὸ δεύτερον ἔτος τῆς 81ης Ὀλυμπιάδος συμπίπτει τῷ 303 ἔτει τῆς Ῥωμαϊκῆς χρονολογίας ἀρχομένης ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.

ε.) Ὡστε τὸ 23ον ἔτος τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου συμπίπτει τῷ 303 ἔτει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.

ς.) Ὁ Λουκᾶς λέγει ὅτι ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ τῆς βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος ἐνεφανίσθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Ἰορδάνην ἵνα βαπτισθῆ.

ζ.) Τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας Τιβερίου ἐστὶ τὰ 781-782 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.

η.) Ὡστε ἀπὸ τοῦ 23ου ἔτους τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 303 ἔτους ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης μέχρι τῆς ἐμφανίσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἦτοι μέχρι τοῦ 782(782-303=)479 ἔτη· ἀπὸ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου (479+3=) 482 ἔτη.

θ.) Κατὰ τοὺς Εὐαγγελιστὰς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος μέχρι τῆς σταυρώσεως ἐώρτασε τέσσαρα Πόσια ἦτοι τρία ἔτη ὥστε ὁ Κύριος ἐσταυρώθη κατὰ (482+3) 485 ἔτος.

ι.) Κατὰ τὸν Προφήτην Δανιὴλ ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε νὰ ἐμφανισθῆ τῷ λαῷ μετὰ ἐβδομάδας ἑπτὰ, καὶ ἐβδομάδας 62 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τῆς οἰκοδομίας τῶν τειχῶν Ἱερουσαλὴμ· ἦτοι μετὰ ἔτη 483.

ια.) Τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου εἶδομεν ὅτι ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 300 ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ἀφοῦ τὸ 23 ἔτος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 303 ἔτος ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.

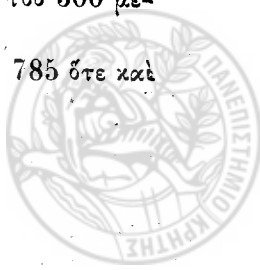
ιβ.) Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο τῷ 782 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.

ιγ.) Ὡστε ἀπὸ ἐκδόσεως διατάγματος μέχρι ἐμφανίσεως Χριστοῦ ἔτη (782—300=)481, ἀπινὰ εἰσι τὰ ἔτη τῶν 69 ἐβδομάδων τοῦ Δανιὴλ.

ιδ.) Ἡ σταύρωσις ἐγένετο μετὰ τρία ἔτη· ἦτοι τῷ 485 ἔτος.

ιε.) Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος ἦτοι ἀπὸ τοῦ 300 μέχρι τοῦ 785 ἔτη 485.

ισ.) Ὡστε τὸ ἡμισυ τῆς 70 ἐβδομάδος ἐστὶ τὸ ἔτος 785 ὅτε καὶ ὄντως ἐσταυρώθη ὁ Χριστὸς.

Πλήρωσις τῶν προφητειῶν μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν 70 ἑβδομάδων.

Ἡγεμῶν καὶ Νομοθέτης οὐδέποτε ἔμελλον νὰ παύσωσιν ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰούδα νομοθετοῦντες καὶ ἡγεμονεύοντες ἐπὶ τοῦ ἔθνους πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν καὶ ᾧ ἀπόκειται. Ἡ τῶν ἐθνῶν ἐπιθυμία ἔμελλε νὰ ἐπιδημήσῃ ἐν τῷ δευτέρῳ ναῶ, ὃν θὰ ἐκλείζε καὶ θὰ ἐδόξαζε διὰ τῆς ἐν αὐτῷ παρουσίας του, καὶ θὰ περιέβαλλε μὲ μείζονα εὐπρέπειαν καὶ τιμὴν. Ὁ Ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὁ Κύριος ὃν ἐζήτησαν καὶ ἤθελον, ἔμελλεν ἵνα φανῇ· ἔμπροσθεν δ' Αὐτοῦ προεπέμπετο Ἡλίας ὁ Θεοσίτης, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁ βαπτιστὴς Ἰωάννης, ἵνα προπαρασκευάσῃ τὴν ὁδὸν Αὐτοῦ· Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἡγουμένου Χριστοῦ τοῦ Μεσσίου, ὁ μέλλων νὰ ἄρξῃ ἡγούμενος, ὁ Ἄρχων τοῦ λαοῦ ὄρισται, τὴν μὲν πόλιν νὰ καταστρέψῃ, τὸν δὲ λαὸν νὰ ἐξολοθρεύσῃ καὶ τὸν ναὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον νὰ ἀνατρέψῃ· νὰ καταργήσῃ δὲ τὰς θυσίας καὶ τὰς σπονδάς, νὰ ἀνυψώσῃ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐν τῷ ἱερῷ, ἐρημία δὲ καὶ ὄλεθρος θέλει ἐξαφανίσει τὴν χώραν ἄχρι συντελείας καιροῦ. Ταῦτα πάντα κατὰ τὴν πρόρρησιν καὶ τὴν ἔκβασιν ἔλαβον.

Τίς ἀναγινώσκων τὸν Ἰώσηπον, τὸν Ἰουδαῖον ἱστορικόν, δὲν πείθεται περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκβάσεως ὧν τῶν προφητειῶν; τίς δὲ μέχρι σήμερον δὲν βλέπει τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῶν πραγμάτων μαρτυρουμένην; Γινώσκουμεν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας ὅτι τὰ τῆς βασιλείας τῶν Ἰουδαίων σκῆπτρα ἐν τῇ χώρᾳ κατεῖχον Ἰουδαῖοι βασιλεῖς, μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τῆς βασιλείας, Ἐθνικὴ Σύγκλητος (Κενεσεθὰ Γκεδολὰ) Μεγάλῃ συναγωγῇ ἐκ τοῦ Ἰούδα ἔλκουσα τὸ γένος, καταλαβοῦσα τὴν ἀρχὴν διεῖπεν, ὁ ναὸς ἴστατο, σπονδαὶ καὶ θυσίαι, κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον ἀδιαλείπτως προσεφέροντο ὅσαι ἡμέραι καὶ τὰ πάντα εἶχον κατὰ τὰς προφητείας μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ προαναγγελθέντος Μεσσίου· ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει του πάντα τὰ σημεῖα πρὸς τὸ τέλος γινόμενα συνέκλειον· βραχὺ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀπαλείφονται καὶ γίνονται ἀφανῆ. Αἱ ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνεπληρώθησαν, ὁ χρόνος ὁ ταχθεὶς τῷ ἔθνει καὶ τῇ Ἀγίᾳ πόλει συνέκλεισε, καὶ ὤχητο ἀπὼν ἐς αἰεὶ. Πρὸ τοῦ δημοσίου βίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπεστάλη ὁ προαναγγελθεὶς ἄγγελος, ὁ Πρόδρομος, ὅπως παρασκευάσῃ τὴν ὁδὸν Του ἔμπροσθέν Του

καὶ εὐθείας ποιήσῃ τὰς τρίβους Αὐτοῦ· ἀληθῆς ἄγγελος φανεὶς ἐν σώματι. Ὁ Ἰωσήπος ἱστορῶν τὰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, περιγράφει τὸν ἀμειπτον βίον καὶ τὸν ἀπηνῆ θάνατον Ἰωάννου τοῦ καλουμένου βαπτιστοῦ· «ἐκήρυξε λέγει ἀρετὴν καὶ μετάνοιαν καὶ ἐβάπτιζεν ἐν ὕδατι» Ἰωσήπου Ἀρχαιολογία Βιβ. ἡ. Κεφαλ. ε'. Τομ. 2).

Ἡ τοῦ Ἰούδα φυλὴ δὲν εἶναι πλέον συνεστηκυῖα, καὶ ταυτὸν ὁμοῦ ὑπὸ βασιλεία. Οἱ Ἰουδαῖοι ὑπερόριοι πόρρω τῆς πατρῖου γῆς ὑπήχθησαν ξένη δυναστεία· ἔκτοτε δὲ μέχρι σήμερον μακρὰν τῆς κληρονομίας αὐτῶν, πάσχουσι τὰ πένθεινα, πανταχόθεν ἀπομπεμπόμενοι. Ποῦ ἄρχων; ποῦ ἡγούμενος; ποῦ νομοθέτης ἐκ τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς; ὁ Ναὸς ἀντέτραπται προθέλυμος καὶ οὐδὲ λίθος ἵσταται ἐπὶ λίθου κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Σωτῆρος. Ποῦ ἡ φυλὴ τοῦ Λευί; ποῦ εἰσιν οἱ μεγαλοπρεπεῖς ἀρχιερεῖς; ποῦ οἱ ἱερεῖς; ποῦ ὁ ἱερός κληρός; οἱ θεράποντες τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου; ποῦ εἰσιν αἱ σπονδαὶ καὶ αἱ θυσίαι; ποῦ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης; ποῦ τὸ ἰλαστήριον; ποῦ ἐν γένει ἡ πομπὴ τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας; Τὰ πάντα παρήλθον, διότι σκιά ἦν καὶ πκρέδραμε, καὶ σύμβολα τῆς νέας διαθήκης, τῆς ἀληθοῦς πραγματικότητος. Ἡ φυλὴ τοῦ Λευί ἀπὸ τῆς ἀπωλείας τῶν γενεαλογικῶν καταλόγων ἐν τῇ διασπορᾷ, ἀπώλεσε τὰ πειστήρια καὶ τὰς ἐνδείξεις τῆς ἱερτικῆς καταγωγῆς τῆς καὶ συνεχωνεύθη ἐν τῇ φυλῇ Ἰούδα, ἥτις οὐδὲν δικαίωμα ἱερωσύνης κέκτηται· ἡ ἀρχιερωσύνη καὶ ἅπασα ἡ ἱερτικὴ τάξις κληρονομήθη, οἱ δὲ ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαῖοι ἀπώλεσαν τὸν μεσάζοντα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, τὸν ἰλάσκοντα τὸν Θεὸν ἐπὶ τὰς ἀμαρτίαις αὐτῶν, καὶ κατέρχονται εἰς ἄδην βεβαρημένοι ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. Ὅθεν ἡ Νομικὴ λατεία κατὰ τὰς προφητείας ἔληξεν, οὐδὲν δὲ πλέον ὑφίσταται μαρτυροῦν τὴν ὑπρῆξιν καὶ ὑπόστασιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐὰν πρὸς στιγμὴν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ὑπὸ τῶν προφητῶν προκαταγγεληθεὶς Μεσσίας, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἦλθεν, δικαίως τις ἀναγκάζεται νὰ ἐρωτήσῃ· Πῶς, ἂν μὴ ὁ Μεσσίας ἦλθε, ἐπαληθεύουσιν οἱ προφῆται; ἢ ποῦ ἀπὸ τῶν πρώτων τοῦ Μωϋσέως λόγων ἄχρι τῶν τελευταίων Μαλκχίου εὐρεθήσονται τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἠγουμένου ἐκκοπῆς καιροῦ σημεῖα, ὅποια κατὰ τὴν περίοδον, καθ' ἣν οἱ προπάτορες αὐτῶν ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; ἐὰν ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὰς προφητείας δὲν ἦλθεν, ὁ δὲ

ἐλθὼν δὲ εἶναι οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τότε κενή
 πᾶσα προφητεία· διότι τὰ πάντα παρήλθεν, οὐδὲν δὲ ὑπελείφθη διὰ
 τὴν ἔκβασιν τῶν προφητειῶν.

Ἀλλὰ τὰ πάντα μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ
 λυτρωτοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ Ἰ-
 σραὴλ ἦλθεν· ἐστὶ δὲ ὁ ἐλθὼν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

